

SECĪGA EVAŅĢELIZĀCIJA UN LIECINĀŠANA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 25:35-40, 1. Kor. 3:1-3, 1. Pēt. 2:2, Jāņa 6:54-66, Lūk. 8:4-15.

ATMIŅAS PANTS:

„Es jums devu pienu un ne smagu barību. To jūs nevarējāt panest, arī vēl tagad nevarat.” 1. Kor. 3:2

GALVENĀ DOMA:

Visā evaņģelizācijas un liecināšanas procesā ir svarīgi, lai mēs vispirms atklājam vienkāršās evaņģēlija patiesības.

Secīga evaņģelizācija ir stratēģija, kas balstīta uz tādu principu, ka cilvēki no vienas draudzes organizētas programmas iet uz nākamo, un šīs programmas ir sakārtotas atbilstošā secībā. Tomēr visam ir jābūt izdarītam korekti, citādi tas var drīzāk kaitēt, nekā izdarīt labu.

Mūsu atmiņas pants parāda, ka Pāvils saprata šo faktu: pārcenšoties mēs varam visu sabojāt. Mēs varam pasniegt tik daudz sarežģīta materiāla un nepareizā secībā, ka saņēmējs vai nu aizrijas no lielā apjoma, neuztver dziļo nozīmi vai arī nevēlas pieņemt personīgajā dzīvē to, ko viņš ir iemācījies. Gluži kā zīdaiņu uzturs sākas ar pienu un pakāpeniski tiek pievienota cietāka barība, arī zīdaiņiem Kristū ir jāuzņem tāda garīgā barība, ko viņu garīgā izpratne, kas vēl tikai attīstās, spēj asimilēt.

Šajā nedēļā mēs pētīsim, kā evaņģelizācijas un liecināšanas stratēģijas un programmas savienojas un kā tās papildina un atbalsta cita citu visā draudzes secīgās evaņģelizācijas gada laikā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. maijā!

SECĪGA_EVANĢELIZĀCIJA UN IZJUSTAS VAJADZIBAS

Kā jau mēs iepriekšējās nedēļās runājām, atsevišķu cilvēku vai kopienu vajadzību atklāšana noteiks to, kā mēs tuvosimies cilvēkiem un kādu piedāvājumu un pakalpojumus mēs viņiem sniegsim. Saprotot, kādas vajadzības izjūt cilvēki, mēs būsīm spējīgāki labāk izplānot piedāvājumu, kas apmierinās šīs pamatvajadzības, vai tas būtu atsevišķs cilvēks vai vesela kopiena.

Izlasī Lūkas 9:11! Ko šis pants atklāj par Jēzus vēlmi dziedināt gan fiziski, gan garīgi? Kā mēs savā darba nozarē varam censties darīt to pašu tiem, ko mēs cenšamies aizsniegt?

Nav šaubu, ka daudzi, kas nāca pie Jēzus, galvenokārt bija koncentrējušies uz Viņa spēju atbrīvot no fiziskām ciešanām. Jēzus, protams, palīdzēja viņiem fiziski, bet Viņš arī norādīja uz kādu vajadzību, ko katrs cilvēks varbūt tik spēcīgi neizjuta. Tā ir vajadzība pēc garīgas dziedināšanas.

Arī mūsdienās Dieva ļaudīm, esot aktīviem cilvēku personīgo un kopīgo vajadzību apmierināšanā, ir jāseko Jēzus paraugam un jāpalīdz pievērst prātus mūžīgiem tematiem.

Izpēti Mat. 25:35-40! Kāda ir šeit atklātā vēsts? Cik nopietni mēs patiešām uztveram šos vārdus, vai arī mēs tos vienkārši saprotam kā metaforu? Citiem vārdiem sakot, ja mēs patiešām ticētu tiem, kā tad izmainītos mūsu rīcība? _____

Kalpošana visādos veidos tiem, ko Jēzus mīl un par ko Viņš atdeva savu dzīvību, ir kalpošana pašam Jēzum. Tas parāda, cik cieši vienots Jēzus ir ar Saviem radījumiem. Kad kādam sāp, Viņš par to ir norūpējies un jūt līdzī – arī mums jādara tāpat. Mat. 25:35-40 norāda, ka cilvēku vajadzību apmierināšanai ne vienmēr ir jābūt daļai no draudzes noteiktās stratēģijas. Kad kādas vajadzības tiek atklātas, tās ir jāapmierina, vienalga, kur draudze atrodas savā secīgajā stratēģijā. Daudzi, attīstoties viņu garīgajām interesēm, ies no vienas programmas uz nākamo, turpretī citiem būs nepieciešama garīgā barība uzreiz. Draudzei nav jāpamet sava izplānotā programma un notikumu secība, bet tai ir jābūt spējīgai reaģēt uz katru iespējamo situāciju un jābūt nodrošinātai ar apmācītu personālu un piemērotiem resursiem jebkurā laikā.

PIENS UN CIETA BARĪBA

Salīdzini 1. Kor. 3:1-3 un 1. Pēt. 2:2! Kā tu domā, uz ko īpaši atsaucās Pāvils un Pēteris, runājot par pienu un cietu barību un par vajadzību augt? Kas, pēc tavām domām, ir teoloģiskais piens un kas ir cieta barība? _____

Kā liekas, Korintas draudzes locekļi nebija ļoti progresējuši savā garīgajā attīstībā pēc tam, kad Pāvils bija dibinājis šo grupu. Līdz ar to tad, kad viņš sludināja, vēsts bija aicinājums pakļaut sevi Dievam un augt garīgi tādā mērā, lai viņi varētu uztvert evaņģēlija patiesību dziļumu. Pāvila sludināšana šajā reizē drīzāk nesa evaņģēlija vēsti, nevis pamācības. Pāvils nesludināja dziļākas tēmas, kamēr cilvēki nebija pietiekami garīgi nobrieduši, lai varētu saprast tās un atsaukties.

Mūsdienās, izejot misijā, mums vienmēr vajadzētu atcerēties Pāvila stratēģiju. Mums ir jāvada ļaudis tā, lai viņi pakļaujas Kristum, pirms mēs sagaidām, lai viņi pieņemtu dziļās, dzīves izmaiņu nesošās Viņa Vārda patiesības.

Runājot par secīgu evaņģelizāciju, tā var būt ilgstoša stratēģija vai īss process. Ja cilvēks, izejot cauri secīgām programmām, ir nonācis līdz tam, ka viņš atveras Dieva aicinājumam, viņu var iepazīstināt ar pilnu evaņģelizācijas sēriju vai arī var sākt personīgas Bībeles stundas. Lai arī kāda būtu programma, princips paliek tas pats: vispirms piens (vienkāršas evaņģēlija tēmas, lai sāktu attiecības) un tad cietāka barība (dziļākas un pārbaudošākas patiesības, kas vada pie apņēmīgas nodošanās).

Izlasi Jāņa 16:12! Kas svarīgs šeit ir pateikts? Kā mēs varam iemācīties izmantot šo principu savā izturēšanās veidā pret citiem? _____

Kāds jauns septītās dienas adventists bija tik sajūsmināts par patiesību, ko viņš bija apguvis, ka viņš vēlējās to pastāstīt ikvienam. Bieži vien pirmais, ko viņš gribēja līdzdalīt, bija viss par „zvēra zīmi”. Lai arī cik labi viņš to bija domājis, šis ir pamācošs gadījums par to, ka patiesība ir jāpastāsta pareizā secībā.

Atceries dažas Bībeles patiesības, ar kurām tu sākumā cīnījies un kas tev likās grūti pieņemamas! Laikam ejot, kā tu tomēr nopamatojies šajās patiesībās? Ko tādu tu iemācījies no šīs pieredzes, kas tev varētu palīdzēt būt vēl smalkjūtīgākam savā cilvēku aizsniegšanas darbā? _____

PĀRBAUDOŠĀS PATIESĪBAS

Pārbaudošā patiesība ir tāda Bībeles mācība, kas, ja tā reiz saprasta, aicina cilvēku uz nozīmīgām izmaiņām viņa ticības apliecībā vai dzīvesveidā. Dažas pārbaudošās patiesības, piemēram, septītās dienas sabata ievērošana un atteikšanās no nešķīsta ēdiena, ietekmē gan ticību, gan dzīvesveidu. Tas vēlreiz uzsver, cik svarīgi ir vadīt cilvēku tā, lai viņš vai viņa vispirms pieņemtu Kristu, un tikai pēc tam mudināt kaut ko darīt Viņa dēļ.

Jāņa 6:54-66 parāda, ka daži cilvēki ir novērsušies no Jēzus, saskaroties ar pārbaudošo patiesību. Kāpēc daži, kas ir sekojuši Jēzum, beigās tomēr ir novērsušies no Viņa? Kāda mācība tā ir mums personīgi? Varbūt ir kāda „pārbaudošā patiesība”, kas vēl joprojām ir tavs šķērslis, lai nodotos Jēzum? _____

Daudzi, kas bija aculiecinieki un arī svētību saņēmēji mielastā uz kalna nogāzes, sekoja Jēzum, lai atkal varētu paēst. Kad Jēzus mēģināja pievērst viņu prātus garīgajām lietām, izmantojot ilustrāciju par Savu miesu un asinīm, daudzi novērsās. Nebija tā, ka viņi nevarētu uztvert patiesību par glābšanu tikai caur Kristu, bet gan viņi atteicās to pieņemt. Tas bija pārbaudes laiks. Tā kā viņu personīgās vēlmes netika apmierinātas, viņi izvēlējās aiziet.

Izlasi Jāņa 14:15! Kā šie vārdi runā par „pārbaudošo patiesību”? _____

Tiem, kas apliecina ticību Jēzum, ir nopietni jāpārdomā sava nodošanās Viņam. Ātrāk vai vēlāk pienāks laiks, kad vārdos apliecināto patiesību pārbaudīs aicinājums uz rīcību. Realitāte ir tāda, ka dažreiz ļaudis, vienalga, kurā evaņģelizācijas procesa posmā viņi atrodas, novēršas, kad sastopas ar pārbaudošajām patiesībām. Pieredze rāda, ka cilvēki tomēr vieglāk un pozitīvāk atsaucas uz pārbaudošo patiesību, ja viņiem jau iepriekš ir bijušas mīlošas attiecības ar Glābēju. Citiem vārdiem sakot, tas, ka pareiza secība dod vislabākos rezultātus, vēl joprojām ir patiesība.

Jēzum bija daudz kas, ko Viņš gribēja pastāstīt mācekļiem, bet Viņš zināja, ka Viņu vēl nesapratīs (skat. Jāņa 16:12). Viņa apsolījums, ka Svētais Gars vadīs mācekļus visā patiesībā (Jāņa 16:13), ir apsolījums, kas sniedzas līdz pat mūsdienām, līdz mums un līdz tiem cilvēkiem, ko mēs cenšamies vest pie Kristus.

Lai gan žēlastības dāvana ir bez maksas, nodošanās, kas seko šīs dāvanas saņemšanai, reizēm var maksāt ļoti dārgi. Kā tu vari palīdzēt kādam, kas cīnās ar šo dārgo maksu, lai arī cik specifisks būtu katrs gadījums? Ko tu esi iemācījies vai iemācījiesies par nodošanās cenu? Ko tu varētu līdzdalīt kādam, kas saskaras ar šādu izaicinājumu?

IZVĒRTĒJOT GARĪGO AUGŠANU

Tā kā mēs nododam informāciju par Biblii ar publiskām lekcijām, semināriem vai Bībeles izpētes palīdzību, nav nekādas garantijas, ka mēs esam klātesošos ietekmējuši garīgā ziņā. Evaņģelizācijas seminārus, Atklāsmes grāmatas seminārus, Bībeles studijas vai visus šos pasākumus apmeklē daudz cilvēku. Lai gan viņi var būt ieguvuši intelektuālu izpratni par Bībeles patiesību, tas nenozīmē, ka viņi šīs patiesības ir pieņēmuši savā dzīvē.

Kā tad mēs varam zināt, vai klausītājus patiesība ir ietekmējusi tādā veidā, kas ienes izmaiņas dzīvē? _____

Viena būtiska metode, kā novērtēt cilvēku garīgo augšanu, ir uzdot jautājumus. Jautājumu uzdošana ir labs veids, kā izmērīt cilvēka garīgo izpratni un augšanu. Vislabāk uzdot jautājumus, kas aicina sniegt informatīvu atbildi un uz kuriem nevar atbildēt vienkārši ar „jā” vai „nē”.

Daži no šiem jautājumiem varētu būt šādi:

Kā tu domā, ko šie panti saka tieši mums? Kā tu varētu līdzdalīt šo Bībeles patiesību kādam draugam? Kā tu uztver šo tev doto Dieva apsolījumu? Kā tu domā, kādas izmaiņas ir nepieciešamas tavā dzīvē, tavā attieksmē pret citiem un tavā dzīvesveidā, kad tu esi uzzinājis šo Bībeles patiesību? Kā šīs patiesības palīdz tev vairāk milēt Jēzu? Kas no visa tā, ko tu esi mācījies, tevi ir iespaidojis visvairāk? Kas tev dod vislielāko cerību? Kas iedveš vislielākās bailes?

Bībeles izpēte, kā arī citas evaņģelizācijas prezentācijas, ir jāsakārto loģiskā un piemērotā secībā. Tas ir, vispirms tiek pasniegtas vienkāršākās un vieglāk saprotamās tēmas, bet sarežģītākās izpētes tēmas stāsta vēlāk, kad Bībeles pētnieka izpratne ir augusi. Svarīgi ir katrā stundā uzdot jautājumus, lai izvērtētu garīgo izpratni un augšanu.

Izlasī šos pantus un pārdomā, kāpēc Dievs, kas zina visu, uzdod šādus jautājumus!
1. Moz. 3:9, 13, Mat. 16:13-15, 22:41-46, Marka 9:33, Lūk. 2:46. Ko tas māca mums par jautājumu uzdošanu kā par spēcīgu līdzekli, lai palīdzētu cilvēkiem augt Dieva žēlastībā? _____

GATAVOJOTIES RAŽAS NOVĀKŠANAI

Cilvēku garīgā ceļojuma vadišanu var salīdzināt ar gatavošanos ražas novākšanai. Ikviens, kas ir nodarbojies ar dārzeņu audzēšanu, zina, ka zemkopim, kurš vēlas sagaidīt ražu, ir jāievēro zināmi laika periodi un secīga rīcība. Mums ir jārušina zeme, jāizravē nezāles, jāiesēj sēklas un jālaista. Ir nepieciešams arī radīt augiem piemērotu vidi – dažiem būs vajadzīgs daudz saules gaismas, bet citiem – ēnaināka vieta. Bez tam augi ir jāpasargā no putniem un citiem dārza kaitēkļiem. Citiem vārdiem sakot, augi dārzā ir jākopj, sākot no iesēšanas brīža līdz pat nobriedušiem augļiem. Cilvēka garīgajā ceļojumā līdzīgs process iesākas jau pirms kristībām, un tam ir jāturpinās arī tālāk. Ideāli būtu, ja par cilvēku rūpētos tik ilgi, kamēr tas sāk rūpēties par citiem. Šī patiesība atkal uzsver, cik svarīga ir plānota secība, kas nosaka piemērotu laiku, turpmākos soļus un rada vislabāko vidi augšanai un aizsardzībai.

Izlasi līdzību par sējēju un Jēzus paskaidrojumu Lūk. 8:4-15. Kādus izaicinājumus šī līdzība mums sagādā, runājot par labā zemē kritušas sēklas kopšanu līdz briedumam? Skat. arī Jāņa 16:7, 8, 13. _____

Jēzus paskaidrojums šai līdzībai atklāj dažus interesantus faktus. 12. pants izsaka domu, ka daži cilvēki sāka ticēt, bet velns viņus novirzīja no ceļa, pirms viņu ticība bija stingri iesakņojusies. 13. pants apraksta tos, kas vārdu uzņēma ar prieku. Viņi kādu laiku ticēja, bet tad, saskaroties ar kārdināšanām, izvēlējās citu virzienu. 14. pants min vēl kādu ļaužu grupu, kas dzird, bet nenonāk līdz kristīgam briedumam. Lielākā daļa cilvēku sāk savu ceļojumu pretī Kristum un Viņa valstībai, bet dažādos ceļa posmos notiek kaut kas tāds, kas kavē viņu augšanu un attīstību.

Tikai retos gadījumos pietiek vienkārši ar sēklas iesēšanu, lai izaugtu laba raža. Mūsu kā draudzes un kā atsevišķu indivīdu izaicinājums ir sēt evaņģēlija sēklu un tad līdz pat briedumam rūpēties par tiem, kas sāk ceļojumu.

Kura līdzības daļa vislabāk apraksta tavu personīgo garīgo pieredzi? Ko tu varētu darīt, lai uzlabotu savu situāciju? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izvēlies mērķauditoriju!

Tu jau droši vien esi sapratis vai sapratusi, ka evaņģelizācijas stratēģija, ko mēs katru nedēļu veidojam, prasa vairāk laika nekā tikai vienu ceturksni. Piemēram, vietējās evaņģelizācijas apmācības, par ko mēs runājam trešajā nedēļā, nevar izdomāt, izplānot un noorganizēt vienā nedēļā. Tomēr, domājot par šīm apmācībām un par to, kā tava kalpošana iederas draudzes kopējos plānos, ir svarīgi apzināties savu mērķauditoriju.

Pārdomu vērti ir šādi jautājumi:

1. Konsultējoties ar savu mācītāju, draudzes vecākajiem un evaņģelizācijas vadītājiem, izdomā savu evaņģelizācijas programmu un mērķauditoriju. Mērķauditorijas apzināšanās palīdzēs tev pievērsties visiem procesa aspektiem. Piemēram, bērnu programmu labāk ir reklamēt skolās un tur, kur dzīvo jaunas ģimenes. Citas mērķauditorijas varētu būt pensionāri, bezdarbnieki, studenti utt.

2. Mērķauditorijas noteikšana palīdzēs tev izvēlēties vislabāko personālu, vietu, laiku un turpmāko stratēģiju. Tas palīdzēs arī efektīvi izvērtēt savu programmu noslēgumā, kā arī iedos noteiktu virzienu tavām lūgšanām.

3. Lai izvēlētos mērķauditoriju, tev nav jāskatās tālāk par savu draudzi. Apdomā, kādi vēl nekristīti cilvēki apmeklē draudzi. Tie var būt arī nekristītie draudzes jaunieši vai arī cilvēki, kas apmeklē draudzes rīkotas programmas vai draudzes skolu.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. „Viena sirdī uzņemta patiesība sagatavos vietu vēl vienai patiesībai.” E. Vaita „Liecības draudzei”, 6. sēj., 449. lpp. Kādā secībā vajadzētu pasniegt mums uzticētās patiesības, lai misija būtu visefektīvākā? Kāpēc Kristus upurim mūsu labā vienmēr vajadzētu būt pamatā visam, ko mēs mācām?

2. „Kristus vilka pie Sevis klausītāju sirdis, atklājot savu mīlestību, un tad, soli par solītim, kad viņi to varēja panest, Viņš atklāja tiem arvien lielākas patiesības par Debesu valstību. Arī mums ir jāmacās pielāgot savas pūles cilvēku stāvoklim – jāuzrunā cilvēki tajā vietā, kur viņi atrodas.” E. Vaita „Evaņģelizācija”, 57. lpp. Kā mīlestībai pret tiem, kam mēs stāstām par Bībeles patiesībām, vajadzētu ietekmēt veidu, kā mēs tās pasniedzam, īpaši tos jautājumus, kas saduras ar cilvēka līdzšinējo ticību?